



Fig. 1. Everdrup. Ydre, set fra Sydøst.

V. H. 1929

EVERDRUP KIRKE

BAARSE HERRED

Anna Elisabeth Lindenov, salig Axel Urnes, til Bækkeskov købte den 20. Juni 1678 Jus patronatus af Kongen, der dog forbeholdt sig Tilbagekøbsretten. 1718 kom Kirken atter under Kronen og henlagdes under Rytterdistriktet, men 1761 blev den paany solgt til Bækkeskov¹, hvorfra den overgik til Selveje den 1. Januar 1916.

Kirken ligger paa en svag Højning i Byen. Kirkegaardens Jord er opfyldt mod de moderne Hegnmure, hvis Vestportal er fra 1862.

Bygningen indeholder Rester af en romansk Kirkes Skib, der i gotisk Tid er blevet forlænget mod Vest, ligesom Koret er helt ombygget. Sakristiet paa Korets Nordside og Vaabehuset foran Syddøren er sengotiske, Taarnet dels sengotisk, dels fra Renaissancetiden, og den nordre Udbygning fra 1637.

Den romanske Granitkirke, hvoraf kun Skibets o. 4,50 m høje Langmure og Østgavl er bevaret, er overvejende bygget af Kamp, lagt i ret regelmæssige Skifter, *blandet* med lidt Faksekalk, og med Kridtstensdetaller. Af oprindelige Vinduer findes kun et omdannet Sydvindue, der har Vestkarm af Granitkvadre. En tilmuret, rundbuet Aabning i Nordmuren stammer ikke fra romansk Tid, da Murkarmene er retvinklede. Den kun 81 cm brede Syddør, hvis oprindelige Form er fuldstændig ødelagt², stod indtil 1928 lukket i den indre

Murflugt, men med velbevaret Rundbue af Kridtkvadre, medens Sidevangerne var ommurede af Munkesten; over Dørens Inderparti laa Egeplanker. Skjult bag Vaabenhustaget sidder over Dørstedet en lille Kridtsten (11 × 20,5 cm og 4,5 cm fremspringende), med nedadvendt Profilering, maaske en Rest af et oprindeligt Kragbaand under Dørbuen. Under de romanske Kalkmalere rester, sml. S. 845, er de oprindelige Fuger kun grovt glattede. Paa Triumfgavlens Østside, hvis Fuger har svage Tilløb til Kvaderriller, ses Stumper af Korets nedrevne Kampestensmure, hvis Vægsider har staaet o. 75 cm indenfor de nuværende Korvægge. Det lave, romanske Kortag er kendeligt ved, at Murvær-

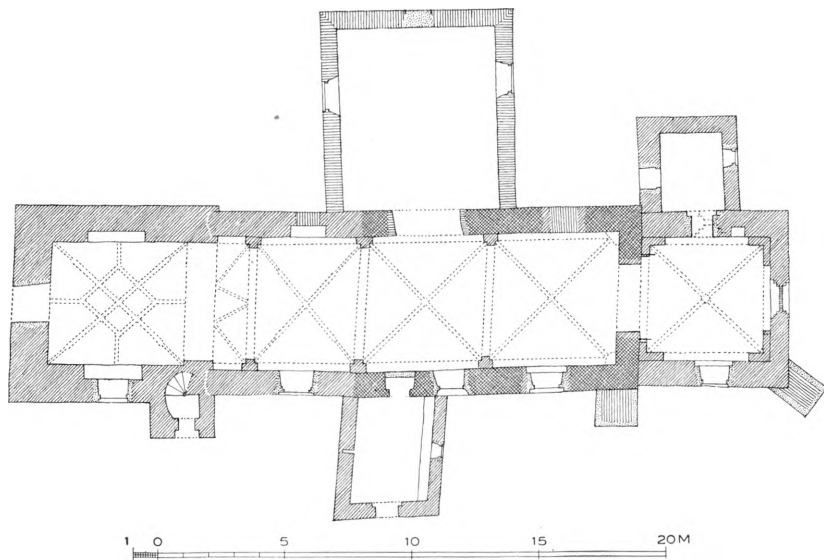


Fig. 2. Everdrup. Plan. 1:300. Maalt af Th. Havning 1915 (Aage Roussell 1931).

ket krager lidt ud over dets Taglinier, som slutter sig til Underkanten af et uregelmæssigt femkantet Bjælkehul, hvori der har hvilet en Rygaasbjælke. Over dette findes en kun 10 cm bred, rundbuet Glug med Karme af Kridtkvadre.

Senere Tilbygninger og Ændringer. Baade Alderen og Tidsfølgen af Kirkens mange Omdannelser er ret usikker, men det er dog sandsynligt, at Koret og Vestforlængelsen er rejst allerede i 1300'erne, idet deres Murteknik afviger fra den almindelige sengotiske og minder om den Mørtelpudsning, som mange af de romanske Kirker har haft inden Middelalderens Slutningstid.

Koret er helt ombygget i gotisk Tid, for største Delen med Brug af de romanske Materialer; kun i Vindueskarmene og Taggavlen, hvis Inderside er af Kamp, er der gulladne, ret smaa Munkesten. Ydermurene har, som det ses paa Sakristiets Loft, før dets Tilbygning staaet tykt mørtelpudsede, men 1923 har man rensat Østmuren og for en stor Del ommuret Taggavlen, hvor

Skiftegangen ialfald nu er et uregelmæssigt Krydsforbandt. Alle Bygningens Enkeltheder er dog udpræget gotiske. Selve den kamløse Gavlv har over et Savskifte fire spidsbuede Højblændinger, af hvilke de to midterste er jævnhøje, de to yderste omfatter Spærstik-Glugger; i Gavltoppen findes nu et mønstermuret, hvidkalket Kors. Af de lavt-spidsbuede Vinduer er Sydvinduet omdannet, men de to andre bevarede i lukket Stand; det nordre, bag Sakristiet, er mindre end det østre og sidder højere, som om der fra første Færd havde været Dørsted under det. I det Indre har Væggene staaet pudsede ligesom Ydermurene og hvidkalkede helt op til Tagfoden; i Nordvæggen er en firkan- tet Gemmeniche. Hvælvet,

som saaledes ikke er sam- tidigt med Bygningen, hvil- ler paa Hjørnepiller, der un- der Vægbuerne har Kragled af Kridtsten, hvis formstens- agtige Profiler synes at være bestemte til lodrette Karme. Samme spidsryggede Profil genfindes paa smaa Binder- konsoller under Halvstens- ribberne, som mødes i en rudestillet Slutsten med ind- snittet, firdelt Cirkelslag (brede Overribber, nederst af skraat murede Bindere).

Ogsaa Kragbaandene i Tri- umfbuen, der maa være udvidet og omdannet til Spidsbue samtidig med Korets Hvælvslagning, har samme Profil. Tagværket er sentmiddelalderligt, af Kryds- baandstype med hugne Stregnumre.

Skibets Vestforlængelse, der har medført den romanske Vestgavls fuldstændige Nedrivning, har maaske været noget længere end nu, idet Flankemurenes Vest- ender løber ind i Taarnets Østside. Murværket er af samme Karakter som Korets og rimeligvis samtidigt med dette. Munkesten er brugte til Karmene om et spidsbuet, nu udvidet Sydvindue, til en fladbuet, nu lukket Norddør, der maa have afløst den romanske, og til Gesimserne. Ydermurene har ligesom Korets staaet pudsede og kalkede, og paa Gesimsens nederste, to Skifter høje Led har der været malet en sort Zigzaglinie, medens det øverste har været helt sort. Denne enkle Dekoration ses endnu under Nordkappellets Tag og har fortsat sig øverst paa de romanske Mure, skønt disse mangler Gesimsleddene.

Skibets Huælv og Tagværker. Skibets Hvælvinger er næppe alle samtidige.

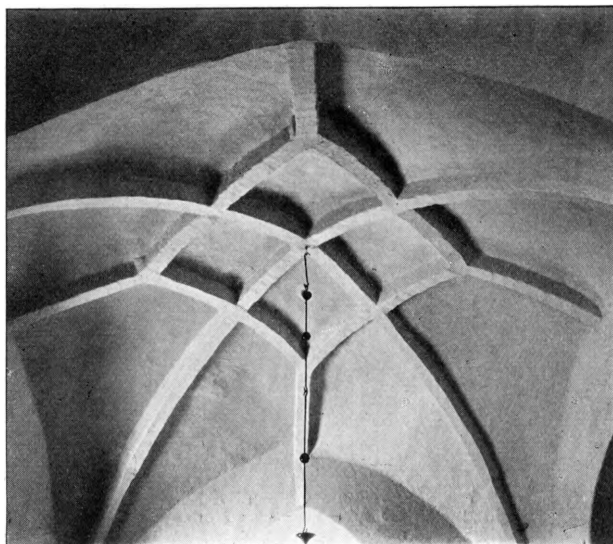


Fig. 3. Everdrup. Taarnrummets Hvælv.

V. H 1928

De to østlige har almindelige Halvstensribber (ingen Overribber); i Skibets Østhjørner er der i Stedet for Piller Konsoller af raa Kampesten, hvorunder der vistnok har staaet Sidealtre. Det følgende, der er lavere, men mere buklet, har Ribber af vekslende Bredde, fornedet Kvartstens, foroven Halvstens (uden Overribber). Det vestligste, ufuldstændige Hvælvfags Kvartstensribber løber zigzagagtigt ind mod Taarmuren, og kan ikke være ældre end denne. Over det romanske Skib synes det nu med nyere Dragere afstivede Tagværk at være rejst før Hvælvslagningen; det er af gammel, i alfald usædvanlig Type med Udhæng som i Højerup (se S. 361); Spærene støttes af Skraastivere baade



P. N. 1923

Fig. 4. Everdrup. Kalkmaleri i Sakristigavlen.

spidsbuede Spareblændinger, af hvilke den søndre omfatter et ændret Syd-vindue, medens Vestmuren brydes af en nymodens Dør. Det usædvanligt formede Hvælv (Fig. 3) har et Hovedkryds som i Vestforlængelsen, men tillige Y-formede Hjelperibber, hvis Grene danner et Kvadrat omkring Hvælv-toppen (ingen Overribber). Det skalmurede Trappehus har Vindeltrappe med Kridtstensspindel, nu stærkt ødelagt. I det mørke, lave Mellemstokværk findes der af oprindelige Aabninger kun en fladbuet Loftsdør til Skibet. Taarnets øvre og yngre Del er vel af Munkesten, men overvejende bygget i Krydsskifte og med hulrillede (»brændte«) Fuger. Skønt dette Murværk først kan være rejst henimod Aar 1600, har de simple Detailler et gotiserende Præg, baade de fladbuede, falsede Glåmhuller og de kamløse Gavles smalle, fladbuede Højblændinger over et Savskifte. Tagværket har Dragerstol, men alle Tømmerforbindelserne er tappede.

Sakristiet, hvis Munkestensmure er af meget forskellig Tykkelse, har fem-

ned mod Hanebaandene og mod de nu for største Delen borthuggede Bjælker; de hugne Nummertegn ligner Bomærker. Over Vestforlængelsen er Tagværket af sengotisk Dragerstolstype med Huljerns Stregnumre.

Taarnet, der er lavt og mod Sædvane bredere end Skibet, maa som nævnt være yngre end Vestforlængelsen, men jævnaldrende med dennes Overhvælvning. Fra Tiden o. 1500 stammer i alfald den nederste Del, der op til Højde med Skibets Tagfod er muret af Munkesten i ret uregelmæssigt Munkeskifte med Kridtkvaderbælter, ligesom Fugerne er sengotisk behandlede, udglattede eller rillede med Murskeen. Taarnrummet, der nu tjener som Vaabenhus, aabner sig ind til Skibet med en bred, spids Taarnbue og har i de to Vægge

takket Gavlj med Savskifte nederst, en fladbuget Blænding i Toptinden og derimellem tre smaa Cirkelfelter. I hver af disse sidste fandtes 1923 kalkmalede, nu atter overhvidtede Dekorationer: en sekstunget Cirkelslagroset med indridsede, rødbrune Konturer, fyldte afvekslende med samme Farve og med Mønje (Fig. 4). Rummets Dør til Koret er nymodens omdannet.

Vaabenhuset, der sikkert er samtidigt med Sakristiet, har fladbuget Syddør og Savskifte under Taggavlen, som iøvrigt er ommuret 1774. Jernankre angiver Aarstallet, og i de tre smaa Cirkelblændinger læses M * F, henvisende til Kirketiendejeren Munthe af Morgenstjerne til Bækkeskov og Hustru, født Flindt. I det Indre findes en Murbænk.

Nordkapellet er opført 1637 af ret smaa Mursten i Krydsskifte. I Flankemurene er der fladbuede Vinduer, imod Nord en tilmuret, ligeledes fladbuget Dør. Aarstallet læses i Jernankre under den gotiserende, syvtakkede Gavlj, og i den højeste af de syv fladrundbuede Blændinger er der et Ankerhoved, naivt smedet som C 4's kronede Navneciffer. Under de nederste Kamtakker er Enderne af Gesimserne karnisprofilerede. Rummet har ind mod Skibet en uregelmæssig Rundbuearkade. Bjælkeloftet og Tagværket er af Fyr.

Endnu 1755 havde Kirken Blytag, der senere blev istandsat af Baron Selby, som siges at have forbedret Kirken ud- og indvendig. 1812 fik Taarnet Tegltag i Stedet for Bly, og iøvrigt var Taget saa brøstfældigt, at det regnede paa Alteret. 1813 var Bygningen »under fuld Reparation« (Kaldsbog).

Nu staar Kirken hvidkalket og teglhængt. I de aabne Vinduer sidder fladbuede Støbejernsstel. De to svære Støttestøtter ved Sydmurens østlige Del er moderne skalmurede.

KALKMALERIER

Foruden de i Bygningsbeskrivelsen omtalte sengotiske Dekorationer udvendigt paa Murene, dels paa Skibets Gesims, dels i Sakristigavlens Blændinger, findes der over de gotiske Hvælv paa det oprindelige Skibs Nordvæg svage Rester af romanske Kalkmalerier, øverst en o. 42 cm bred Loftsfrise med Ornament, vistnok Palmetter, og derunder meget sparsomme Brudstykker af et Par i Stuk modellerede Helgenglorier, nu især kendelige ved, at der for at befæste dem er gjort smaa Hug i Malerimørtelen.

INVENTAR

Det murede *Alterbord*, der staar op ad Østvæggen, er helt dækket af et Fyrrepanel fra o. 1600 med profilerede Ramstykker, hvori tre Fyldinger paa Forsiden, to paa hver Smalside. I Fyldingsbundene er malet rødbrunt Fløjls-

mønster paa gullig Bund, Ramværket er grønt, Listerne røde. De med Træværket jævndrende Farver er stærkt medtagne.

Altertavle (Fig. 5) fra 1633, sikkert et Ungdomsarbejde af Abel Schrøder d. y. i Næstved. Opbygningen er senrenaissanceagtig med to Storsøjler, bag hvis Kapitæler Aarstallet er nymalet, Ornamentikken bruskarok. Paa Gesimsen staar Moses og Johannes Døberen; paa Topkartouchen en Kristusfigur



Fig. 5. Everdrup. Altertavle.

V. H. 1928

med stærkt krydsende Ben. Storgesimsens Krumknægte med deres Englehoveder er moderne. Tavlen staar i renset Eg med svag Forgyldning og et moderne Skriftsted (Luc. 24.30). I Storfeltet er indsat et Maleri: Kristus i Emaus, sign. A. Dorph 1877, malet paa den gamle Trætavle. 1755 læstes paa Tavlen baade 1633 og 1746 samt Chr. 6's Valgsprog. I Kaldsbogen siges den med Urette at være givet af »Hr. Lindenov«.

Altersølv. Kalk fra 1786 (1788), med ældre Bestanddele, 23,2 cm høj. Rund Fod, rundt Skaft, næsten kugleformet Knop, pokalformet Kumme. Tre støbte Fugleben, hvis Kløer griber om Skaftet, og tre Halvkugler, hvorpaa der tidligere synes

at have staaet Smaafigurer, er anbragt paa Fodens øvre Del og ældre end denne. Paa Kummen sidder to Cirkel-Medailloner, den ene med graverede Vaaben og Bogstaverne KW FMG, henvisende til Knud Urne til Aarsmarke og Fru Margrete Grubbe til Bækkeskov (død 1654), men af samme Haand som efternævnte Vaaben fra 1677, den anden med Morgenstjerne- og Reichardt-Vaaben (sml. Kisteplader). Under Bunden findes en udhælvvet Sølvplade med graveret Urne- og Lindenov-Vaaben og »Axel Wrne Anne Elisebet Lindenou 1677«, vistnok stammende fra den ældre, 1755 nævnte *f*Disk. Under Foden er graveret: »Forfærdiget A° 1786«; Mestermærke for Jon Jonsen [17]88

(Olrik 266). *Disk* med samme Mestermærke. Samtidigt *Læderfuttal* med trykte Blad-Ornamenter. *Oblatæske* af kbh. Prøvesølv 1676; paa Laaget graveret Urne- og Lindenov-Vaaben og »Axel Wrne Anne Elisebet Lindenou 1677«; Mestermærke for Jørgen Stilcke (Olrik 449). *Berettelsestøj* fra 1901, skænket af Kammerherre, Gesandt E. Vind til Bækkeskov. Et ældre Sæt var givet af Axel Urne 1677 (Kaldsbog).

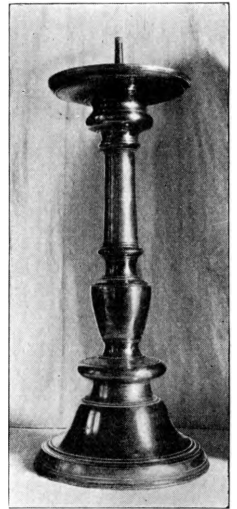
Alterstager (Fig. 6), 48,4 cm høje, enkelt profilerede med klokkeagtig Fod. Paa den ene er graveret: »Clavs Jensen Fynboo 1600«, paa den anden »Her Cristern 1600«. Desuden findes et Par mindre *Stager*, 23,5 cm høje, af profan Bordtype, fra o. 1625, med graverede Ornamenter paa den runde Fod.

Korbuekrucifiks, nu paa Nordkappellets Nordvæg, gotisk, fra o. 1475. Figuren, o. 135 cm høj, har aabne Øjne, aaben Mund, turbanflettet Tornekroner, nu uden Pigge, Haar og Hageskæg rillet med Bølgelinjer, lille, stramt Lændeklæde med Midtsnip. Korset har smaa hulede Kantskiver og firkantede Endeplader med Evangelistsymboler, Ørnen øverst, Engelen ved Frelserens venstre, Løven ved hans højre Haand og Tyren nederst. Under den nyere Maling spores ældre; Kristi Øjne er nu malet som lukkede.

Krucifiks, over Korbuen, fra o. 1635—40. Den 44 cm høje Figur, hvis Øjne er lukkede, og hvis Mund skjules af det flygtigt skaarne Skæg, er sikkert et Arbejde af Abel Schrøder. Det volutsvungne Skriftbaand er oprindeligt, det glatte Korstræ nyt. Renset Eg.

Font af Granit (Fig. 7), fra senromansk Tid, men med ny Cementfod. Kummen, Tvm. 89 cm, har 16 stærkt udhævede Bægerblade, der, samlede to og to, ikke naar helt op til Kantens to Rundstave. Mellem Bladparrene er der spinkle Stave, af hvilke hveranden ender i et Menneskehoved (tre i Profil, eet en face). Over Hovederne findes Karvesnitsstjerner, over de glatte Stave Dyrerelieffer: et Korslam, en Løve med Hoved i Profil, en Løve en face, en lille vinget Drage. Kummen, der midt i Bunden har et nu udfyldt Afløbshul, stod indtil o. 1895 i Bækkeskovs Have. Tidligere tjente et simpelt Jernstativ som Font. Kaldsbogen vil vide, at en Granitfont blev givet af »General Gyldenstiern«. For en Menneskealder siden fandtes ved Gravning paa Kirkegaarden et 50 cm højt Fragment af et * *Vievandskar*, som nu staar i en Have i Byen. Det har en spinkel Tovstav mellem Foden og Kummen, hvis Sider mangler; i Kummebunden er der en lille tragtformet Fordybning.

Fad, 70 cm i Tvm., med Syndefaldet, paa Kanten Bladværk og Druer.

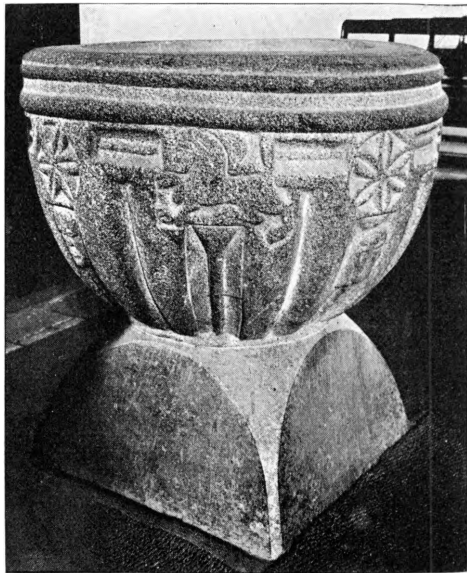


V. H. 1928

Fig. 6. Everdrup.
Stage 1600.

Nederlandsk Arbejde fra o. 1625, nær beslægtet med Baarsefadet. Et Messingdaabsfad blev givet af Landsdommer Becker 1735 (Kaldsbog).

Prædikestol fra o. 1635, skaaret af Abel Schrøder. Hermerne forestiller Dyr: Tro, Fromhed, Kærlighed, Retfærdighed, Klogskab, Styrke. Storfelternes Arkader har Indlægninger med mørkt og lyst Træ; paa de gamle Konsoller staar nymodens Figurer af Peter, Paulus og Evangelisterne, skaarne efter Thorvaldsens Figurer i Frue Kirke. Oprindelige er Opgangspanelet med en lille Herme (en bedende Kvinde) og Himmelen, som over Hjørnerne har Engle med vandret udstrakte Arme, og mellem dem fire Topkartoucher: 1) kronet



V. H. 1928

Fig. 7. Everdrup. Font.

Urne- og Grubbevaaben, 3) firdelt Anevaaben (Urne, Marsvin, Grubbe, Brahe), 4) lignende (Lindenov, Egern-Friis, Gyldenstjerne, Podbusk). Nr. 2 henviser til Fru Margrete Grubbe, Knud Urnes Enke, der erhvervede Bækkeskov 1633. Nr. 3 og 4 er sikkert moderne Kopier efter senere Tilføjelser, henvisende til Axel Urne og Elisabeth Lindenov (se Indledning). 1759 fandtes ogsaa Vordingborg-Lensmanden Fr. Reedtz' Vaaben. Stol og Himmel staar i rensat og bejset Eg med svag Forgyltning.

Stoleværk, nymodens, af egemalet Fyr.

Paa et †*Panelværk* stod (1758) med forgyldte Bogstaver: »Anna Maria von Olfenberg, sal. Steen Schinkels til B. Anno 1712.« †*Lukket Pulpitur* for Bæk-

keskov, bygget af Major Axel Urne og Anna Elisabeth Lindenov 1688, med deres Navne og Anevaaben, stod (1759) »mellem begge Kirkerne« (d. v. s. foran Korskirken fra 1637).

Dør til Sakristiet med ældre Gangjern (o. 1700).

†*Lysekrone* af Messing, lille, givet af Frk. Morgenstjerne 1788 (Kaldsbog).

†*Kirkeblok*, givet af Fru Jytte Beck, †*Fattigbøsse*, af Frk. Eleonore de Selby

1802, †*Pengetavler* af Oberstinde Olfenberg 1690.

Series Pastorum, malet paa tre Salmetavler med udsavet Top, fra o. 1800.

Urværk. Sejerværket blev »flyet« 1669, Ur og Skive fornyet af Urmager Mogens Lauritsen Møller i Præstø 1737, nyt Værk af Johan Galle i Næstved 1749 (Rgsk.).

Klokker. 1) Mellem Liliefriser: »Verbum Domini manet in æternum Anno 1608 gosch (!) mich Borchart Gelgiesser.« Derunder tre Medailloner med:

Dobbeltørn, Pelikan, og Ridder knælende for den korsfæstede. Tvm. 102 cm.
 2) Under en Lilliefriſe: »Verbum Domini manet in æternum Anno Domini 1615
 Hartvig Qvellichmeier gos mich.« Tvm. 92,5 cm.

GRAVMINDER

Epitafium. Sort Marmortavle i Sandstensramme (Fig. 8), o. 170 cm høj, paa Udbygningens Nordvæg, med fordybet Skriveskrift over Knud Ahasverus Becher til Becheskov, Landsdommer over Lolland Falster, født 7. Sept. 1681, død 12. Aug. 1738, gift med Helena Maria Becher, født af Brumundt. Rammen er stafferet med Guld, Rødt, Rester af Hvidt. Indskriften nævner ikke, at han blev myrdet af sine Bønder³.

Gravsten. 1) Figursten over Jomfru Elline Galde, død paa sin Moders Gaard Beckeskov 14. Nov. 1606 i sit 45. Aar. Stenen lod Fru Vibicke Beck til Beckeskov »Tønne Galde til Nygaard hans Efterleverske, i sin Velmact bekoste«. Pladsen til Fruens Dødsaar er ikke udfyldt. Reliefversaler. De to Portrætfigurer under spinkle Buer forestiller Moder og Datter, begge med store Møllestenskraver, Jomfruen med perleflettet Haar. Figurfeltet indrammes af 16 Anevaaben, grupperede om en Kartouche mellem de øverste. Den ret slidte gullandske Kalksten er sikkert hugget af samme Haand som Gravsten i Næstved S. Morten (S. 157, Fig. 26). 200 × 128 cm, før i Korgulvet, nu opsat i Taarnrummet.

2) Med helt udslidte Reliefversaler. Af Indskriften læstes 1877: »ærlig og forstandig ... udmand Hemingsøn, som boede her i Everdrup og døde .. April 16.. V. R. 70 Aar«. Under to Skjolde med udslidte Mærker fandtes Gravskrifter over Maren og Oluf Jensøn. Ølandskalksten, 166 × 113,5 cm. I Taarnrummets Gulv.

3) Hr. Rasmus Hansen, født i København 1603 som Søn af Professor paa Academiet i København i Natur- og Himmelkunsten, sal. Mag. Hans Rasmussen og Karen Wetzels, kom 1614 i Sorø Skole, 1620 derfra til Slagelse Skole, blev 1624 Student, 1626 Hører i Næstved, 1631 Skolemester i Skelskør; 1635 begav han sig til Academiet igen, blev 1641 Skibspræst, 1643 Rejsepræst hos Grev Valdemar og Gesandterne til Moschov; hans Rejser til Norge, Elben, Engeland, Spanien og Rusland beregnes til 807 Mil til Lands, 1617 til Vands; 1649 blev han Præst i Ewerdrop; 1675 lod han oprette denne Gravskrift i sit 75(!) Aar, død 21. Juli 1676. Trods Indskriftens Ordlyd ses det ikke, at Dødsdatoen er senere tilføjet. Sort Stentavle, 77,5 × 66 cm, indsat i Sakristiets Nordvæg, med fordybet Versalindskrift.

I »Korskirken« var (1755) begravet ti adelige Lig, deriblandt Oberst Steen Schinkel med hans to Fruer Else Catrine Bodebusch og Anna Maria von

Offenberg, hans Broder Admiral Hans Schinkel med flere deres Paarørende, men ingen nærmere Underretning fandtes herom. Kun en *†Fane* var over K. M. Oberst til Hest Steen Schinkel, født paa Gierschov 19. Dec. 1652, død paa sin Gaard Bækkeskov 14. Jan. 1711; dansk Ærevers. Kaldsbogen (1794) oplyser, at i Kapellet var begravet »Bækkeskøvs Ejere: Urne, Marsviin, Friis, Gyl-

denstjerne, Olfenberg, Lindenov, Moltke, Krabbe og Becher«, i alt 13 foruden Børn, i Fløjls- eller Ruslæders Kister. Da den nye Morgenstjernes Begravelseskælder, sat af 3 Alen lange, hugne Sten, blev indrettet 1793, blev alle de adelige gamle Lig begravne i et Hul paa Kirkegaarden, men meget af Kisternes Zirater, Messing og Tin blev bortranet. 1814 ønskede Præsten Begravelsen tilmuret eller, efter at Ligene var nedgravet, inddraget i Kirken igen, som den var 1719.

Kisteplader af Tin, nu ophængt i Udbygningen, 1) over Maria Margaretha von Munthe av Morgenstjerne, født 26. Marts 1762, død 23. Nov. 1790, ældste Datter af Conferentz Raad von Munthe av Morgenstjerne, moderløs fra hendes



V. H. 1928

Fig. 8. Everdrup. Epitaf over Landsdommer Knud Ahasverus Becher.

spæde Alder, fra 1764 indskrevet i Wemmetofte. 2) over Anna Dorothea von Munthe av Morgenstjerne, født 23. Dec. 1763, Datter af Conferentz Raad Otto Christopher v. Munthe av Mogenstjerne til Bekkeskov og Marie Bolette født Reichardt, som hun mistede i sit andet Aar, opkaldt efter og opdraget af Farmoderen, som hun mistede i sit 13. Aar, derefter levede hun hos sin eneste Faster og døde hos hende i Præstø i sit 28. Aar, den 23. Jan. Indskriften slutter med et Mindevers af Fasteren M. E. von Munthe av Morgenstjerne.

BØGESØ KIRKE

EVERDRUP SOGN, BAARSE HERRED

Sognet nævnes i Roskildebispens Jordebog fra o. 1370⁴. I Juli 1551 gav Kongen efter Begæring af Sognepræsten i Everdrup Tilladelse til, at Kirken, der var Anneks til Everdrup, blev ødelagt paa Grund af Sognets Ringhed. Sognefolket maatte søge Everdrup Kirke eller en anden, belejliger liggende. I Okt. 1551 siges, at Kirken var lukket og al Gudstjeneste dér afskaffet, og at Indbyggerne i Bøgesø Sogn skulde søge Everdrup Kirke. 1556 fornyedes Tilladelsen til at nedbryde Bøgesø Kirke, men dens Materialer, Sten og Tømmer, maatte kun bruges til Everdrup Kirkes Bygning⁵. Præsteindberetningen for Everdrup 1808 vidste, at der havde været en Kirke i Bøgesø, men sagde, at der ikke var nogen Levninger deraf, da alle Stenene var opgravede; kun et Stykke af Døbefonten, med ukendelige Figurer og udslettede Bogstaver, stod endnu i Jørgen Hansens Gaard⁶. Senerere skal der jævnlig være fundet Skeletter og Mursten paa Pladsen, der endnu kan paavises Sydvest for Vejkrydset i Bøgesø By⁷.

KILDER OG HENVISNINGER

Everdrup: Regnskaber 1661—72 (RA), 1719—61 (RA), 1728—76 (LA). —Kaldsbog 1794—1889, med Udskrifter af den ældre (ved Embedet). — Præsteindberetninger 1755 (NM), 1758—1759 (LA), 1808—1809 (NM). — Museumsindberetninger af Sophus Müller 1877, Th. Havning og M. Mackeprang 1915, Poul Nørlund 1923. Revideret af C. A. J. og V. H. 1928.

¹ Kronens Skøder II, 451. Danske Herregaarde ved 1920. I, 241. ² Paa Planen Fig. 2 findes den romanske Syddør, som den var for 1928. ³ Danske Herregaarde I, 239. A. Pedersen: Vallø og Omegn. 1877. S. 132—43; P. Jensen: Snesere. 1883. S. 35—44.

Bøgesø: ⁴ SRD. VII, 10,115. ⁵ Kanc. Brevb. 1551, 14. Juli, 13. Okt.; 1556, 28. Febr. ⁶ Præsteindberetning 1808—1809 (NM). ⁷ Trap, 4. Udg. III, 464.

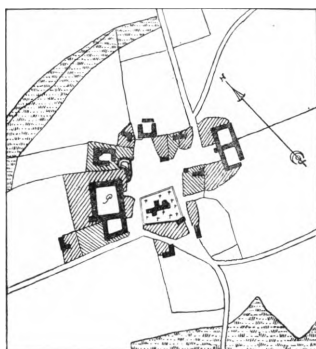


Fig. 9. Everdrup 1807.